

COMPILATION OF CIVIL STATUS DOCUMENTS ACCORDING TO THE NEW PROVISIONS CONTAINED BY LAW NO. 105/2022

Oana Voica NAGY

Lecturer PhD., „Dimitrie Cantemir” University of Tg. Mureș

Abstract: the paper proposes an analysis of the new regulations provided by the Law no. 105/2022 which completes the Law regarding the civil status documents issued in 1996. The new regulations bring a series of modifications in the domain of civil status documents that aim to clarify and eliminate any gaps that may existed until now. The legislator also aimed to adapt the legislation in this domain to the realities of the society. The development of technology created a series of situations that were not legally regulated therefor the legislator needed to step in and stop various practices which, although were not illegal, created difficulties in the normal development of the civil status officer's activity.

Keywords: civil status, documents, attributions, civil status officer, regulations

INTRODUCERE

Anul 2022 a venit cu o serie de modificări și clarificări în domeniul actelor de stare civilă, prin intrarea în vigoare a Legii nr. 105 pentru modificarea și completarea Legii nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, precum și pentru abrogarea Ordonanței Guvernului nr. 41/2003 privind dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice¹.

Datorită evoluției societății, dar și a tehnologiei, în practică s-au ivit situații de natură a îngreuna activitatea serviciilor de stare civilă, fapt pentru care legiuitorul a considerat necesară revizuirea legislației din acest domeniu. În consecință, pentru a îndepărta situațiile nereglementate ori reglementate insuficient, au fost adoptate dispozițiile prevăzute de legea menționată anterior și al cărui conținut va constitui obiectul de analiză al prezentei lucrări.

Având însă în vedere complexitatea și întinderea noilor modificări, ne-am propus să analizăm în cele ce urmează doar acele dispoziții din noua lege, care vizează întocmirea actelor de stare civilă, mai exact a actului de naștere, a actului de căsătorie respectiv a actului de deces.

Alături de nume și domiciliu, starea civilă este un mijloc juridic de individualizare a persoanei fizice, fiind totodată un drept personal nepatrimonial². Aceste calități, care individualizează persoana fizică din punctul de vedere al stării civile decurg din actele și faptele de stare civilă³. Faptele și actele (*negotium*) de stare civilă reprezintă izvorul

¹ Pentru ușurința exprimării Legea nr. 105 pentru modificarea și completarea Legii nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, precum și pentru abrogarea Ordonanței Guvernului nr. 41/2003 privind dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice va fi denumită în continuare Legea nr. 105/2022.

² Gh. Beleiu, *Drept civil român. Introducere în dreptul civil. Subiectele dreptului civil*, Ediția a XI-a revăzută și adăugită de M. Nicolae și P. Trușcă, Editura Universul Juridic, București, 2007, p. 418.

³ O. Ungureanu, C. Munteanu, *Drept civil. Persoanele în reglementarea noului Cod civil*, Ediția a 3-a, revăzută și adăugită, Editura Hamangiu, București, 2015, p. 289.

stării civile pe când actele de stare (*instrumentum*) civilă reprezintă instrumentele doveditoare ale acesteia⁴.

Potrivit dispozițiilor legale (art. 1 teza I din Legea 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, așa cum articolul a fost modificat prin dispozițiile Legii nr. 105/2022) „actele de stare civilă sunt înscrisuri autentice prin care se dovedește nașterea, căsătoria sau decesul unei persoane”. Deducem din conținutul acestei dispoziții legale, că faptele de stare civilă care duc la individualizarea persoanei fizice prin acest element de identificare sunt: nașterea și decesul, dar și actul juridic al căsătoriei. În consecință, actele de stare civilă prin care se dovedesc aceste fapte sunt certificatul de naștere, certificatul de căsătorie și certificatul de deces.

MODIFICĂRI LEGISLATIVE CE PRIVESC ÎNTOCMIREA ACTULUI DE NAȘTERE

În ceea ce privește întocmirea certificatului de naștere, Legea nr. 105/2022 a adus unele îmbunătățiri art. 19-23, prin modificarea conținutului acestora, prin abrogarea anumitor alineate ori prin adăugarea unora noi.

Astfel, alin. (2) al art. 19 al Legii nr. 119/1996 privind actele de stare civilă a suferit modificări sub aspectul entității ce poate întocmi actul de naștere în situația în care este vorba despre copilul găsit. Potrivit noilor dispoziții, alături de serviciul public comunitar de evidență a persoanelor și primăria în a cărei rază administrativ-teritorială a fost găsit copilul poate întocmi actul de naștere. Același alineat a fost completat și în privința documentului care determină eliberarea actului de naștere. Acest act poate fi întocmit doar dacă are la bază dispoziția privind plasamentul în regim de urgență ori, dacă este cazul, sentința privind plasamentul la care se adaugă procesul-verbal ce a fost întocmit și semnat de către „reprezentantul serviciului public de asistență socială, de reprezentantul unității de poliție competente și de medic.”

Noile dispoziții abrogă alin. (2) al art. 20 eliminând obligația serviciului public de asistență socială și protecția copilului de a solicita primarului competent întocmirea actului de naștere, emiterea dispoziției pentru stabilirea numelui și prenumelui copilului părăsit de mamă într-o unitate sanitară, precum și întocmirea declarației de înregistrare a nașterii la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor, în situația în care mama copilului găsit nu poate fi identificată. A fost eliminat, prin abrogarea acestui alineat, și termenul de 5 zile în care primarul trebuia să emită dispoziția privind stabilirea numelui și prenumelui. Totodată, a suferit modificări alin. (3) al aceluiași articol, evocat anterior, în sensul necesității existenței unei sentințe privind plasamentul, în locul unei autorizații a instanței de tutelă în raza căreia a fost găsit copilul pentru eliberarea actului de naștere al acestuia. Celelalte dispoziții ale alin. (3) rămân în vigoare. Cu toate acestea, legiuitorul revine în art. 21 al Legii nr. 105/2022 și instituie o serie de dispoziții comune atât pentru copilul găsit cât și pentru cel părăsit de mamă într-o unitate medicală. Astfel, primarul trebuie să emită în ambele situații, în termen de 5 zile dispoziția de stabilire a numelui și prenumelui, termen ce curge de la data la care

⁴ E. Chelaru, *Drept civil. Persoanele în reglementarea NCC*, Ediția 4 revizuită și adăugită, Editura C.H. Beck, București, 2016, p. 146.

aceasta a fost solicitată de către ofițerul de stare civilă care, la rândul său trebuie să efectueze solicitarea de emitere a dispoziției într-un termen de 5 zile de la data la care a fost solicitată înregistrarea nașterii.

De asemenea, tot în cazul copilului găsit ori părăsit de mamă în unitatea medicală, dacă atât numele de familie cât și prenumele copilului, ori amândouă nu sunt cunoscute, ele vor fi stabilite prin dispoziția primarului în a cărei unitate administrativ-teritorială se înregistrează nașterea.

Art. 22 a suferit modificări sub aspectul adăugării unui alineat, astfel încât pe lângă alin. (1) potrivit căruia ofițerul de stare civilă va atribui cod numeric personal cetățenilor români și îl va înscrie atât în certificatul de naștere cât și în alte acte ce privesc persoana în cauză, în alin. (2) este instituită obligativitatea alocării unor coduri numerice precalculate către serviciile publice comunitare județene respectiv Direcției Generale de Evidență a Persoanelor a Municipiului București, precum și misiunilor diplomatice și oficiilor consulare de carieră ale României.

Noutăți în privința întocmirii actului de naștere au fost aduse și în cazul adopției. Potrivit noii legislații, au fost modificate în acest sens, alin. (1) și (3) ale art. 23 din Legea nr. 119/1996 privind actele de stare civilă. Prin urmare, în cazul adopției noul act de naștere va fi întocmit de către „ofițerul de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, al primăriei unității administrativ-teritoriale în raza căruia/căreia se află domiciliul adoptatorilor/adoptatorului.” Noutatea constă în stabilirea competenței de întocmire a actului de naștere în sarcina serviciului public comunitar de evidență a persoanelor ori primăriei în a cărei rază teritorială își are domiciliul adoptatorul, spre deosebire de vechea reglementare⁵ care lua ca punct de reper, în această situație, domiciliul adoptatului ori sediul instituției de ocrotire în îngrijirea căreia s-a aflat adoptatul anterior încuviințării adopției⁶.

MODIFICĂRI LEGISLATIVE CE PRIVESC ÎNTOCMIREA ACTULUI DE CĂSĂTORIE

Certificatul de căsătorie este înscrisul doveditor al căsătoriei, ca act juridic civil generator al unor calități de identificare a persoanei fizice și a stării sale civile. Întocmirea acestuia este reglementată de art. 24-31 din Legea nr. 119/1996 privind actele de stare civilă, articole ce au suferit la rândul lor modificări prin intrarea în vigoare a Legii nr. 105/2022⁷. Însă, în privința înscrisului eliberat de ofițerul de stare

⁵ Pentru detalii cu privire la întocmirea actului de naștere al adoptatului în lumina vechii reglementări, a se vedea I. R. Toncean-Luieran, *Some administrative aspects on adoption*, publicat în Revista Academiei Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu”, Editura Academiei Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu”, Sibiu, România, vol. XX, nr. 1, Trimestrul I, 2014, pp. 58-63.

⁶ Legat de desfacerea, anularea sau constatarea nulității adopției, este salutară intervenția legiutorului vis a vis de înscrierea de mențiuni pe actul de naștere al adoptatului. Doctrina a semnalat anterior, lipsa dispozițiilor legale în acest caz. Pentru detalii, a se vedea, I. R. Toncean-Luieran, *Adopția conform noilor reglementări interne ale României, monografie*, publicată la Editura Universul Juridic, București, 2020, p.257.

⁷ Aceste dispoziții legale reglementează cu precădere aspecte referitoare la încheierea căsătoriei și mai puțin cele legate de întocmirea actului de căsătorie. Astfel, secțiunea dedicată întocmirii actului de căsătorie reglementează locul încheierii căsătoriei, atât pentru cetățenii români aflați în țară cât și pentru cei din străinătate, aspecte legate de efectuarea declarației de căsătorie de către viitorii soți, precum și aspecte procedurale ce privesc încheierea căsătoriei.

civilă, doveditor al încheierii căsătoriei, noile reglementări nu au adus modificări. Astfel, potrivit art. 29, după luarea consimțământului de către ofițerul de stare civilă în prezența a doi martori se eliberează actul de întocmirea a căsătoriei ce va semnat de către soți, cu numele de familie pe care au convenit să îl poarte în timpul căsătoriei, de cei 2 martori și de către ofițerul de stare civilă, așa cum este prevăzut în alin. (2) al aceluiași articol.

MODIFICĂRI LEGISLATIVE CE PRIVESC ÎNTOCMIREA ACTULUI DE DECES

Întocmirea actului de deces a fost modificat sub aspectul competenței materiale a emiterii acestui act. Această competență a fost, în consecință, extinsă. Astfel, sunt competente pe lângă serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor și primăria unității administrativ-teritoriale și misiunile diplomatice ori oficiile consulare de carieră al României în a căror rază teritorială se produce decesul.

Modificări importante relative la eliberarea actului de deces au fost aduse la art. 33 alin. (1)-(4). Dacă în vechea reglementare era prevăzut, în cuprinsul primului articol, faptul că termenul de 3 zile în care trebuie declarat decesul cuprindea atât ziua în care s-a produs decesul cât și ziua în care se face declarația, noua reglementare exclude această precizare. De asemenea, este înlocuit termenul de 48 de ore de declarare a decesului, în situația în care acesta a survenit în urma unei sinucideri, a unui accident ori a altor cauze violente, precum și în cazul în care este găsit un cadavru, cu același termen de 3 zile, prevăzut și la alin. (1) al aceluiași articol pentru încetarea din viață în circumstanțe obișnuite, cu precizarea că în această situație termenul începe să curgă de la data eliberării certificatului constatator al decesului. În cazul nerespectării termenelor prevăzute de lege, la fel ca și anterior, întocmirea actului de deces se va face cu autorizația parchetului, iar ca element de noutate, dacă decesul a intervenit în străinătate, cu acordul autorităților competente din care reiese că acestea nu au obiecții cu privire la înregistrarea decesului cetățeanului român la misiunea diplomatică sau oficiul consular de carieră al României. Se menține în continuare dispoziția potrivit căreia este necesară dovada eliberată de poliție sau parchet prin care se atestă faptul că una din cele două autorități a fost sesizată cu privire la producerea decesului. Această dispoziție însă, este aplicabilă doar în situația în care decesul s-a produs în urma sinuciderii, a unui accident, a unor cauze violente sau în cazul în care a fost găsit un cadavru. Această dispoziție a suferit modificări doar din punct de vedere al redactării dispoziției legale, în sensul că, în prezent este reglementată la alin. (2) al art. 33 din Legea 119/1996 privind actele de stare civilă spre deosebire de alin. (3) al aceluiași articol cum era anterior.

Art. 35 alin. (1), în forma modificată, nu mai permite constatarea decesului de către un cadru mediu sanitar, specificându-se în acest sens faptul că Certificatul medical constatator al decesului se întocmește și se semnează de către medicul care a făcut constatarea, iar în conținutul acestuia se vor regăsi cauza decesului și data decesului în format an, lună, zi.

Referitor la obligația ofițerului de stare civilă de a reține documentul de identitate a persoanei decedate și de-al preda rămâne în vigoare, însă legiuitorul

instituie alternative în ceea ce privește autoritatea căreia acest document va fi predat. Astfel, ofițerul de stare civilă va preda documentul de identitate a persoanei decedate fie serviciului public comunitar de evidență a persoanelor la care este arondată unitatea administrativ-teritorială care a înregistrat decesul fie serviciului public comunitar pentru evidență și eliberarea pașapoartelor simple fie serviciului județean pentru imigrări, pe raza căruia persoana decedată a avut ultimul domiciliu. Din conținutul dispoziției legale analizate a fost eliminată obligativitatea reținerii documentelor de evidență militară precum și posibilitatea predării acestora către centru militar zonal, județean, de sector în raza căruia persoana decedată a avut ultimul domiciliu. Aceste documente, potrivit noilor reglementări vor fi înaintate în fiecare lună, până la data de 5, pentru luna anterioară, în cazul în care acestea au fost depuse de către persoana care declară decesul, la centrului militar pe raza căruia persoana decedată a avut ultimul domiciliu.

În prezent, în urma modificărilor aduse prin Legea nr. 105/2022 art. 38 alin. (1) ofițerul de stare civilă eliberează adeverința de înhumare respectiv incinerare doar dacă acest lucru a fost solicitat în formă scrisă. Vechea reglementare prevedea faptul că această adeverință era eliberată de către ofițerul de stare civilă după întocmirea actului de deces, fără a fi necesară existența unei solicitări scrise în acest sens. Modificări au intervenit și la alin. (2) al aceluiași articol, care a fost scindat în alin. (2) respectiv alin. (2¹) referindu-se în esență la aceleași aspecte și anume la eliberarea adeverinței necesare înhumării respectiv incinerării persoanei care a decedat în străinătate. În consecință, potrivit dispozițiilor legale în vigoare adeverința se întocmește fie în baza certificatului ori a extrasului de deces eliberat de autoritățile străine, și a traducerii legalizate a acestuia sau a extrasului multilingv ori a certificatului de deces eliberat de misiunea diplomatică sau de oficiul consular de carieră al României. În situația în care adeverința de înhumare ori incinerare a fost pierdută, potrivit art. 38 alin. (3) declarantul ori altă persoană ce justifică un interes legitim poate solicita eliberarea unei alte adeverințe, spre deosebire de vechea reglementare care recunoștea o astfel de prerogativă doar declarantului decedului.

Se modifică de asemenea competența teritorială de întocmire a actului de deces în cazul existenței unei hotărâri judecătorești declarative de moarte, stabilindu-se o competență unică din punct de vedere teritorial a ofițerului de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau a primăriei unității administrativ-teritoriale de la ultimul domiciliu cunoscut al celui declarat mort. Prin urmare, este eliminată, în cazul întocmirii actului de deces în baza unei hotărâri judecătorești de declarare a morții, posibilitatea de a se adresa pentru întocmirea actului de deces autorităților de la locul nașterii persoanei declarate moartă, de la domiciliul celui declarat mort, în cazul când actul de naștere a fost întocmit la autoritățile locale din străinătate sau de la domiciliul persoanei care a solicitat declararea judecătorească a morții, în situația în care locul nașterii și domiciliul decedatului nu sunt cunoscute.

În mod obligatoriu, hotărârea declarativă de moarte trebuie să conțină data morții, așa cum era prevăzut și până acum, precum și, ca element de noutate, ultimul domiciliu cunoscut al persoanei ce a fost declarată moartă. Această dispoziție a

determinat în mod implicit modificarea art. 39¹ alin. (2), la care a fost astfel adăugată posibilitatea solicitării de către ofițerul de stare civilă a completării hotărârii judecătorești incomplete prin stabilirea ultimului domiciliu cunoscut al persoanei declarate moartă. Pentru întregirea dispozițiilor referitoare la întocmirea actului de deces pentru persoanele declarate moarte prin hotărâre judecătorească a fost adăugat și un al treilea alineat la art. 39¹ ce prevede că locul decesului va considerat locul înregistrării decesului, în cazul în care acest aspect nu este prevăzut în hotărârea declarativă de moarte.

Un ultim aspect nou introdus, referitor la întocmirea actului de deces vizează situația în care decesul persoanei moarte în străinătate nu este înregistrat nici la autoritățile străine competente nici la misiunile diplomatice ori oficiile consulare ale României. Pentru a reglementa această împrejurare legiuitorul a introdus un nou articol prin Legea nr. 105/2022, art. 39². Dispozițiile cuprinse în articolul analizat prevăd faptul că, într-o atare situație, pentru întocmirea actului de deces este necesară efectuarea unei verificări de către Ministerul Afacerilor Interne, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe în urma căreia să rezulte că decesul nu a fost înregistrat în străinătate. Totodată, în această situație este necesară și aprobarea parchetului, a primarului unității administrativ-teritoriale și avizul șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor respectiv a Direcției Generale de Evidență a Persoanelor pentru Municipiul București, precum și certificatul medical constatator al morții ce a fost eliberat de autoritățile străine apostilat ori supralegalizat, după caz.

MODIFICĂRI LEGISLATIVE CE PRIVESC ÎNTOCMIREA ACTELOR DE STARE CIVILĂ PENTRU CETĂȚENII ROMÂNI AFLAȚI ÎN STRĂINĂTATE

Pentru reglementarea întocmirii actelor de stare civilă în situațiile în care s-au produs fapte de stare civilă generatoare de acte de stare civilă ce au fost întocmite de autoritățile competente din străinătate legiuitorul român a intervenit cu modificări încă de la titlul Secțiunii a 4-a a Capitolului II din Legea nr. 199/1996 privind actele de stare civilă⁸.

Art. 40 al Secțiunii a 4-a a fost abrogat, iar 41 a suferit modificări substanțiale prin restructurarea conținutului său, dar și prin adăugarea unor dispoziții noi. Astfel, s-a modificat momentul de la care curg cele 6 luni în care cetățeanul român este obligat să solicite transcrierea certificatelor ori a extraselor de stare civilă adresându-se serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor ori primăriei unității administrativ-teritoriale ori misiunilor diplomatice sau oficiilor consulare de carieră ale României, acest termen curgând, în momentul de față, de la data la care actul sau faptul de stare civilă a fost înregistrat la autoritățile străine respectiv de la data la care persoana a dobândit sau a redobândit cetățenia română.

Transcrierea certificatelor ori extraselor de stare civilă multilingve se poate realiza fie în țară fie în străinătate. Realizarea acestei operațiuni în țară este

⁸ Astfel, titlul inițial „Întocmirea actelor de stare civilă a cetățenilor români aflați în străinătate” a fost înlocuit cu „Întocmirea actelor de stare civilă prin transcrierea certificatelor/extraselor de stare civilă eliberate de autoritățile străine cetățenilor români”.

condiționată, potrivit art. 41 alin. (3), de aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale de la locul de domiciliu ori după caz de la ultimul domiciliu avut în România și de avizul șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor respectiv al serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor al sectorului municipiului București⁹. Dacă însă, această operațiune se realizează în străinătate este necesară aprobarea dată de șefii misiunilor diplomatice ori ai oficiilor consulare. Alin. (4) al aceluiași articol obligă la întrunirea cumulativă a condițiilor expres enumerate pentru realizarea transcrierii certificatelor respectiv a extraselor de stare civilă în registrele de stare civilă române de către misiunile diplomatice ori oficiile consulare¹⁰.

În ceea ce privește cererea de transcriere a certificatelor ori a extraselor de stare civilă multilingve, formulată de persoanele care au redobândit cetățenia română sau cărora li s-a acordat cetățenia română, poate fi depusă, potrivit noilor reglementări, și la Serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor respectiv la primăria unității administrativ-teritoriale unde se află domiciliul ce a fost stabilit după ce această persoană a redobândit cetățenia română ori, dacă persoana este posesoare a unui pașaport în care este trecut domiciliul din străinătate, competența va fi a Direcției Publice de Evidență a Persoanelor și Stare Civilă a Sectorului 1 al Municipiului București¹¹. În cazul persoanelor susmenționate, termenul de depunere a cererii a crescut de la 90 de zile la 6 luni și curge de la data depunerii jurământului de credință față de România¹².

CONCLUZII

Analizând modificările legislative aduse întocmirii actelor de stare civilă prin Legea nr. 105/2022 constatăm că acestea erau necesare datorită evoluției societății, dar și a tehnologiei care a interferat cu activitatea ofițerilor de stare civilă ori a altor entități ce operează cu actele de stare civilă, pentru a eficientiza și facilita desfășurarea activității acestora. Pe de altă parte, noile reglementări au fost aduse în completarea celor vechi pentru a acoperi situațiile noi și cele nereglementate anterior, care se iveau tot mai des în practică. Totodată, era necesară revizuirea anumitor dispoziții și chiar abrogarea celor care au căzut în desuetudine. Aceeași măsură o impunea și amplificarea fenomenului migrației, fapt ce a determinat nașterea unor fapte civile dincolo de granițele țării noastre.

BIBLIOGRAFIE

Legea 287/2009 privind Codul civil

Legea nr. 105 pentru modificarea și completarea Legii nr. 119/1996 cu privire la actele de stare

⁹ Pentru detalii a se vedea art. 41. alin. (3) și urm. din Legea nr. 119/1996 privind actele de stare civilă așa cum a fost modificată prin Legea nr. 105/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, precum și pentru abrogarea Ordonanței Guvernului nr. 41/2003 privind dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice va fi denumită în continuare Legea nr. 105/2022.

¹⁰ Condițiile sunt limitativ enumerate în cuprinsul art. 41 alin. (4) și se referă la înregistrarea prealabilă a faptelor de stare civilă la autoritatea din statul în care acestea s-au produs, precum și ca localitatea în care acele fapte de stare civilă s-au produs să se afle în circumscripția misiunii diplomatice ori oficiului consular.

¹¹ A se vedea art. 41 alin. (8) lit. c din Legea nr. 119/1996 modificată.

¹² Dispozițiile analizate sunt cuprinse în art. 41 alin. (9)-(10) din Legea 119/1996 modificată

civilă, precum și pentru abrogarea Ordonanței Guvernului nr. 41/2003 privind dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice

Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă

Gh. Beleiu, *Drept civil român. Introducere în dreptul civil. Subiectele dreptului civil*, Ediția a XI-a revăzută și adăugită de M. Nicolae și P. Trușcă, Editura Universul Juridic, București, 2007.

G. Boroș, C. A. Angheliescu, *Curs de drept civil. Partea generală*, Ediția a 3-a, revizuită și adăugită, Editura Hamangiu, București, 2021.

E. Chelaru, *Drept civil. Persoanele în reglementarea NCC*, Ediția 4 revizuită și adăugită, Editura C.H. Beck, București, 2016.

I. R. Toncean-Luieran, *Some administrative aspects on adoption*, publicat în Revista Academiei Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu”, Editura Academiei Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu”, Sibiu, România, vol. XX, nr. 1, Trimestrul I, 2014.

I. R. Toncean-Luieran, *Adopția conform noilor reglementări interne ale României, monografie*, publicată la Editura Universul Juridic, București, 2020.

O. Ungureanu, C. Munteanu, *Drept civil. Persoanele în reglementarea noului Cod civil*, Ediția a 3-a, revăzută și adăugită, Editura Hamangiu, București, 2015.